

این مجموعه شده‌اند و بعد از متن، اجرا و کارگردانی برایشان جذاب بوده و این برایم انگیزه‌بخش است.

شما معمولاً در این یکی-دو کار اخیر با یک گروه ثابت پشت‌صحنه کار کرده‌اید؛ این باعث تکراری شدن نگاه شما در کارگردانی نمی‌شود؟

به نظر من تکراری شدن به فیلمنامه‌ای ربط دارد که کار می‌شود. هر فیلمنامه فضا، اجرا و دکوپاژ خاص خودش را می‌طلبد. ضمن این که وقتی با یک گروه ثابت کار می‌کنیم قلق همدیگر را می‌دانیم و خوب می‌توانیم باهم یک کار را به سرانجام برسانیم.

از بحث درباره سریال‌های امنیتی جدا نشویم؛ قوی‌ترین کار امنیتی که دیده‌اید چه بوده است؟ و چرا آن کار را دوست دارید؟

در این حوزه، فیلم‌ها و سریال‌های کمی ساخته شده است. نمی‌توانم اسم خاصی را بیاورم و نمی‌توانم با نمونه‌های خارجی مقایسه کنم. اغلب کارهای امنیتی که ساخته می‌شوند جذاب و پربیننده هستند. در کل امیدوارم از این قبیل کارها زیاد ساخته شود.

یکی از دلایلی که سریال «بر کینگ بد» خیلی در جهان مخاطب پیدا کرد غیر قابل حدس بودن این مجموعه در حوزه مواد مخدر بود. فاصله‌ها زیاد است اما در حالت کلی فکر می‌کنید چقدر سریال شما این ویژگی یعنی «غیر قابل حدس بودن» اتفاق‌ها را در خود دارد؟

نمی‌توانم این دو را مقایسه کنم. این موضوع برای من جذابیت داشت و مهم بود. برای ساخت تک تک صحنه‌هایی که می‌خواهیم نشان بدهیم خیلی انگیزه داشتیم. کار بسیار پرزحمت و سختی بود. پلان‌های زیادی داشت؛ دکوپاژ برای این کار لازم بود؛ جزئیات در این کار خیلی مهم بودند مثل شخصیت «مسعود صبوحی» که وقتی برای اولین بار او را می‌بینیم از پله‌ها بالا می‌رود، تابلوی روی دیوار را صاف می‌کند و در چند سکانس بعدی، دخترش از پله‌ها پایین می‌آید و آن را کج می‌کند. از این سکانس‌ها خیلی زیاد است که می‌توانیم نام ببریم. جزئیات در هر اثری حرف اول را می‌زند و باعث می‌شوند چیزی با نوسل به آن غیر قابل حدس بشود.

بگذارید سوال آخرمان کمی رنگ فانتزی داشته باشد اگر می‌توانستید یک بازیگر خارجی برای نقش منفی اصلی یعنی پرویز فلاحی پور و نقش مثبت یعنی سعید را بگذارید آن دو بازیگر چه کسانی بودند؟

برای نقش سعید را، شون کاتری و برای نقش پرویز فلاحی پور، کوین اسپیسبی را انتخاب می‌کردم.

من به عنوان کارگردان اصلاً ریسک نبود کسی مثل سعید، اد، انتخاب کنه حاکم او بازیگر

را عوض در یکی

همین می‌تواند برای مخاطب جذابیت داشته باشد. مردم یک وجه دیگری از سعید را در می‌بینند که برای مخاطب باورپذیرتر است چون قالب را شکسته و توانسته خودش را به نقش برساند. او بازیگری است که به شخصیت‌ها رنگ می‌دهد و نقش‌هایش معمولاً شبیه هم نیستند.

در قاب‌بندی‌ها و تعیین میزانشن‌ها و نورپردازی این طور به نظر می‌رسد که در «تور خاموش» مثل بعضی از قسمت‌های «سارق روح» در تلاش هستید که کارگردانی سینمایی کنید. فکر می‌کنید مخاطب عام چقدر متوجه این ظرافت شما در کارگردانی شده است؟

اگر تلاش کنم شبیه سینما کار کنم، اشتباه است. در تلویزیون سعی می‌کنم مدیوم سینما و تلویزیون را حفظ کنم. تمام تلاشم را می‌کنم ترکیبی از این دو را داشته باشم چرا که اگر فقط سینما باشد منطق ندارد و اگر صرفاً تلویزیونی کار کنم انگار دغدغه‌های خودم را نادیده گرفته‌ام. سعی کردم نگاه متفاوت باشد و صحنه‌ای که می‌خواهم خلق کنم ساده نباشد و یک پیچیدگی خاصی از نظر روان‌شناسی داشته باشد. اگر دقت کنید در طول کار، سکانس‌های منی بینیم که شبیه دیگری باشد. قطعاً خوشحالم که این نظر را از شما شنیدم؛ اتفاقاً منتقدان خیلی حرفه‌ای در سینما و کارگردانان خوب سینما، تعدادی پیام تبریک و تشکر از سال کرده‌اند که درگیر

صادقانه بگوید چقدر بین این‌ها فاصله می‌بینید و به نظر تان کدام یک قابل باور تر هستند؟

نظر من در مورد «متری شیش و نیم» سعید روستایی هم مثل نظر مخاطبان این فیلم مثبت است و معتقدم فیلم بسیار جذابی است ولی در نظر داشته باشید که ما نمی‌توانیم سینما را با تلویزیون مقایسه کنیم. ما در سینما یا کل مردم ایران یا خارج از ایران طرف هستیم و در سینما این طور نیست. چیزی که در سینما نمایش داده می‌شود ممکن است به سرعت فرهنگ‌سازی شود و اشاعه پیدا کند، بنابراین نمی‌توان بی‌گدار به آب زد. پلیسی را که در «متری شیش و نیم» دیدیم، دوست دارم؛ فارغ از این که بگویم چنین پلیسی داریم یا نداریم. من آن شخصیت با بازی پیمان معادی را دوست داشتم، اما هر مدیومی چارچوبی دارد که برای آن تعریف شده و ما باید به آن احترام بگذاریم. زمانی اثر موفق می‌شود که با وجود آن چارچوب‌ها بتوانیم خلاقانه کار کنیم.

از آنجایی که سعید را سال‌ها خارج از کشور زندگی کرده و در سینمای قبل از انقلاب هم به عنوان بازیگر حاضر بوده؛ برای انتخابش در نقش ارزشی یک نیروی امنیتی مافوق مشکلی پیش نیامد؟ سپردن این نقش متفاوت به او ریسک نبود؟

در «سارق روح» هم دانیال حکیمی یک شخصیت کاملاً متفاوت را بازی می‌کند و یک بازی کاملاً متفاوت از او می‌بینیم. در «تور خاموش» هم سعید را که پیش از این، نقش‌های بزن بهادر یا عصیانگر زیادی در کارنامه‌اش داشته، به یک آدم مهربان و کسی که متفکر است تبدیل می‌شود. برای

ExpertSoft Trial Version

«متری شیش و نیم» سعید روستایی هم مثل نظر مخاطبان این فیلم مثبت است و معتقدم فیلم بسیار جذابی است ولی در نظر داشته باشید که ما نمی‌توانیم سینما را با تلویزیون مقایسه کنیم. ما در سینما یا کل مردم ایران یا خارج از ایران طرف هستیم و در سینما این طور نیست. چیزی که در سینما نمایش داده می‌شود ممکن است به سرعت فرهنگ‌سازی شود بنابراین نمی‌توان بی‌گدار به آب زد. پلیسی را که در «متری شیش و نیم» دیدیم، دوست دارم